

Въ Медвенъ бѣха надoшли множество Българи отъ сѣсѣднитѣ села: едни да си купятъ, други да си търсятъ оплячкосания отъ Турцитѣ, а трети, ако е възможно, да си взематъ отъ завоювания отъ Турцитѣ добитѣкъ. Тѣ всички се обръщаха съ молбитѣ си къмъ начальника на отряда.

— Турцитѣ ни откараха всичкия добитѣкъ, казваха едни, за туй дойдохме да ви молимъ да ни го повърните.

— Дойдохме да си търсимъ оплячкосания ни отъ турцитѣ добитѣкъ, и, понеже не можехме да го намѣримъ, молимъ да ви продадете по нѣкоя друга глава брави и пр., моляха други.

— Прѣдъ видъ на това, че въ Котелъ нѣма фуражъ, а добитѣка е твърдѣ много и ще измре отъ гладъ, за туй ви прѣдлагамъ да продадете едната — по голѣмата частъ отъ него на селенитѣ, а паритѣ ще раздадемъ на опълченцитѣ, ми даде заповѣдъ Майоръ Чилиевъ.

Твърдѣ и твърдѣ неприятна ми бѣше тѣзи нова обязанность, още повече, че азъ бѣхъ убѣденъ, че ще позлоязычничатъ по адреса на продавача и за туй, щомъ получихъ тая заповѣдъ, азъ рѣшихъ по всѣки начинъ да избѣгна изпълнението ѝ.

22 Януарий Щомъ се разсѣмна, започнаха да ме атакуватъ селенитѣ съ своитѣ молби да имъ продамъ добитѣкъ, понеже начальника билъ ги пратилъ при мене. Азъ прѣдавиждахъ това и за туй, щомъ станахъ отъ лѣглото, направихъ распореждане, щото всичкия добитѣкъ, освѣнъ онзи, който бѣ отдѣленъ за 1-а дружина, незабавно да се кара за Котелъ, а самъ се помайвахъ въ селото при офицеритѣ. Въ 9 часа 3-я дружина трѣгна за Котелъ, а 1-а дружина за с. Жеравна, гдѣто щѣха и да квартируватъ.

— Ваше благородие, много добитѣкъ има съвсѣмъ слабъ и не може да върви, ми отпрапортува ун.-офицера, начальника на командата, която караше добитѣка, какво да го правя?

Наистина азъ виждахъ по пѣтя много такъвъ слабъ добитѣкъ, отстаналъ отъ стадото, но сжщеврѣ-